

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Ünnep után.

Június 13.

A koronázási jubileum öröme az elszenesül lassanként országszerte, azonban a nép milliói széles e hazában még sokáig fognak a momentozus esemény befolyása alatt állani. A hála és szeretet érzete a koronás fő iránt, kinek bölcsesége a béke és virágzás korszakát idézte fel a sokat szenvedett hazára, fokozott mértékben fog élni a magyar nemzet szívében és annak fiait a valódi hazafiság és polgárerények gyakorlására buzdítani.

Mert a miként az örömrádat, mely az ország legtávolabb eső részeit is érintette hullámcsapásaival, nem egy muló esemény elmosódó kitérése volt, úgy annak hatása sem fog nyomtalanul elenyészni, hanem termékenyítőleg fogja befolyásolni a haza polgárságának közérületét.

Az első maradandó hatás bizonyára a nemzeti önérték emelkedésében fog nyilvánulni. A magyar nemzet büls fejedelmének vezetése mellett — rátalált önmagára; felismerte szunnyadt erejét s felismerte költője szavainak igazságát, hogy nincs veszte bármi sors alatt, kiben ész és erős akarat száll sikra a sors viszontagságaival. Nehéz volt a munka, nagy volt az áldozat, melyet minden egyes polgár, s melyet azok összeségében a nép végezett, hogy hazáját a művelt nemzetekével egy színvonalra emelje, de most tudatára kellett ébrednie annak, hogy ezen munkát, ezen áldozatokat nem hiába hozta.

Ez önbizalom másrészt megerősíti a közbizalmat a törvényhozás többsége s az abból alakult kormány iránt. A magyar nép elismeréssel fog adózni azon férfiak hazafias törekvése és bölcsesége iránt, kikre sorsát bízta, s kik a közadók filléreiből becsületes kezelés és tervszerű munka által a magyar nemzeti államot aránylag rövid idő alatt felépítették.

Nem csekélyebb jelentőséggel bír azon tanúság, melyet a lefolyt 25 év eredményének országos méltatása Ausztriához való közjogi viszonyainkat illetőleg nyújt. Ha lehetett is eddig némi jogosultsága az aggodalomnak, hogy ama viszony mellett fejlődhetik-e Magyarország önállóvá, gazdaggá és magyarrá? hogy a kiegyezési törvények szokatlan és más népek államjogi szervezetében ismeretlen pontozatai nem vezetnek-e súlyos komplikációkhoz s nem akasztják-e meg

végleg a kormányzat menetét? úgy most már a negyedszázados gyakorlat fényes eredményei után ez aggodalmaknak, kételyeknek szükségképen el kell enyészniük. A közjogi vita és küzdelem a parlamentben és az urnák körül elvesztette jogcímét s ezzel együtt előreláthatólag el fogja veszíteni támadó, obstruáló jellegét is.

Kettőzött munkakedvvel, a siker iránti biztos kilátással fog tehát a magyar nemzet előtte álló nagy feladatainak megoldásához látni, míg a munkára való idő, a béke megtartás s a győzelem reményével annál áldozatkészebben fogja életét és vérét felajánlani, ha sorompók közé hívja a harci riadó, mentül inkább felismerte, mily becses kincseivel bír a közéletnek, s a közel jövő mily drága és biztos reményei állanak a hadi esélyek kockáján.

És ha fültehetjük, hogy a nagy napok tanúságai elveszik jövőre a pártusák élet s termékenyebbé teszik a törvényhozási tényezők működését, úgy feltehetjük bátran azt is, hogy belátván a különböző nyelvű nemzetiségek, miként e hazában rend, szabadság, és jólét más alapon, mint a fennálló, nem képzelhető, hogy az impozáns hatalom, melylyé magát a magyar nemzeti állam kinötte, fondorlatok s izgatásokkal meg nem dönthető; lemondanak jogosulatlan aspirációiról s kezet fogva a magyarral, békén fognak saját külön kulturájuk művelésén a közszabadság elég tágas keretében munkálni.

Végül Európa nemzetei, kik most tanui voltak egy eltemetve hitt nép feltámadásának, kik tisztelettel voltak kénytelenek meghajolni a példátlan erély, kitartás és államalkotói hivatottság előtt, melylyel a magyar önmagát a művelt, a világrésziünk sorsára döntőleg befolyó népek közé avatta: el fogják ismerni egy évezred és saját életrevalóságunk által szentesített jogunkat a földhöz, melyet elfoglaltunk.

A magyar nép pedig büszkén hivatkozhatik velük szemben arra, hogy nevét nemcsak karddal, hanem immár az ekevasával is bevészte őseinek vérrel szerzett s vérrel szentelt földébe.

Budapest fő- és székváros. Országos öröm visszhangja kél azon birre, hogy a király a miniszterelnök előterjesztésére 1892. évi június hó 10 én kelt legfelsőbb elhatározásával megengedte, hogy Budapest főváros, mint magyar székváros, ezentúl a *Budapest fő- és székváros* elnevezést használhassa. Minthogy pedig székváros alatt monarchikus államban mást képzelni nem

lehet, hogy ott székel állandóan az államfő, méltán tekintik Ófelsége ezen elhatározását a várva várt magyar királyi udvartartás előhírnökének, mely ha még egy ideig csak a papíronon lesz meg, már ezen fejedelmi elhatározásnál fogva legkésőbb a budai várak megfelelő kiépítése után tényé kell, hogy váljék.

Lefoglalt képviselői napidíjak. Az 1875. I. törvénycikk tudvalevőleg kimondja, hogy a képviselőséggel össze nem férő helyzetbe jut az a képviselő, kinek napidíjára, vagy lakásbér illetményére valamely jogérvényesen megítélt követelés erejéig kielégítési végrehajtás intézettel, ha a bírói zár a foganatosítás napjától három hónap alatt föl nem oldatott. A házszabályok pedig kötelességévé teszik az elnöknek, hogy a tudomására jutott összeférhetlenségi eseteket a képviselőháznak való előzetes bejelentés nélkül közvetlenül az összeférhetlenségi bizottsághoz tegye át. A törvény és a házszabályok e rendelkezései mindaddig holt betűk voltak. Péchy Tamás lágyszive megkönyörült az illető képviselőkn s bár az ő elnöksége alatt mindenkor jókora számmal voltak képviselők, kiknek napidíjaira a végrehajtó rátette a kezét, Péchy Tamás, ha jól tudjuk, tizenkét évi elnökösködése alatt egyetlenegy esetet sem tett át ily címen az összeférhetlenségi bizottsághoz. A ház jelenlegi elnöke komolyan veszi ezt a törvényszabta kötelességét is, és hét képviselőre nézve immár leteltnek találván az idézett törvénycikkben megállapított határidőt, mind a hétnek ügyét áttette az összeférhetlenségi bizottsághoz, mely ezekben az ügyekben a házszabályok rendelkezéseivel képest már legközelebb el fog járni.

Helyi és megyei hírek.

Áthelyezés. Ófelsége a király elrendelte, hogy Csillag László törzstisztjelölt századost, a szabadkai 6. honvéd gyalogezredből zászlóalj parancsnoki minőségben a szegedi 5. honvéd gyalogezredbe helyezték át.

Áthelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Palásthy Ödön II. oszt. számtisztet a siklósi adóhivataltól a zombori pénzügyigazgatóságához helyezte át.

Áthelyezések. A m. kir. pénzügyminiszter Sopronyi Alajos zombori és Máté Albert lugosi pénzügyigazgatósági irodatiszteketei kölcsönösen áthelyezte.

Kinevezések. A m. kir. pénzügyminiszter Kesselbauer Oskárt, a zombori pénzügyigazgatóságnál alkalmazott kataszteri irattart kezelő irodatisztekete, a lévai pénzügyigazgatóság id. minőségű földadónyilvántartó biztosa, helyébe pedig Fehér Gyula volt kataszteri becslobiztost id. minőségű kataszteri irattart kezelő irodatisztekete nevezte ki.

Kinevezések. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság Schieb Ernő és Dohos Ferenc zombori adóhivatali gyakornokot a zombori, továbbá Reichenberg Mór bajai adóhivatali gyakornokot a kulai és Neorcsics Kálmán szabadkai adóhivatali gyakornokot a zentai kir. adóhivatalhoz id. minőségű VI. o. adótisztekké nevezte ki.

Zenés mise. A koronázási jubileum alkalmából a zombori róm. kath. templomban tartott istentisztelet magasztosságát nagyban emelte a kaszinó-egyleti dalárda

A „BÁCSKA“ tárcája.

Bordal.

Kocinsatok fiúk! igyunk!
 Köröze járjon a pohár!
 Elröppen bortól bánatunk,
 S a gond, e két sötét madár.
 Az élet úgyis oly fukar,
 Ha tán örömről lenne szó, —
 De bezeg bökezű, pazar,
 Ha szenvedés a lét-adó.

Mi is az élet? — egy szerep,
 Mit el kell bárhogy játszaniunk,
 Egy' hosszabb, másé rövidebb,
 S halál mindig a végszavunk.
 Két sugó mondja szüntelen:
 Jó, rossz, és kész a lámpaláz:
 Melyikük mondja helyesen? ...
 Mindegy! a sors azért csak megtépz!

Ha lányt szerettél, s az talán
 Hátlen lett, csalján elhagyott, —
 Miért búsulnál egy után,
 Siratnál hulló csillagot?
 Ha egy letűn is, még marad,
 Sugárit száz is hinti rád —
 A lány szerelme hervatag,
 S mit ér egy elhervadt virág? ...

Ha búval telve a szíved,
 S melletted nincs egy jó barát,
 Marad még mindig két híved:
 A bor, a dal vigaszt is ad,
 S ha lelked' tán a fájdalom
 Bilincsbe verte bú rabul, —

Boros pohár közt, víg dalon
 Feledni gyorsan megtanul!

Erdélyi Zoltán.

A KUTYABAGOSI NŐK KLUBBJA.

„Kutya-Bagoson a szalon-élet az utóbbi időben nagyon fellendült... Igy kezdte meg tegnapi vezércikkét szellemes organumunk a „Kutyabagosi Hirtargonca“, s ezen bekezdésnek s a hozzáfűzött gazdag eszmei tartalommal dicsekvő vezércikknek megírására az adott alkalmat, hogy a Kulipintyom-nak nevezett grand-csárda udvari „szalon separée“-iban megnyílt a „Kutyabagosi nők klubbjá“.

Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapja egyik szerkesztői üzenetében olvastam egykor, hogy a nőemancipáció barátja. Én azóta szerkesztő urat igen elszánt embernek tartom, s rámerném bízni életemet a legveszedelmesebb pillanatokban is. De erősen hiszem, hogy nőtelen, vagy ha nős is, a nőemancipáció törvényes következményét: a nő-emancipációt még nem szenvedte végig sohasem. Bocsásson meg ezért a rossz szójátékért, de vannak pillanatok az ember életében, mikor azok igen keserűek, olyan keserűek, hogy embertársai bosszantására még szójátékot is meg mer eselkenni.

De tessék meghallgatni! Nős, családos ember vagyok, 3 árva gyermeknek tulajdon édes apja. A feleségem igen büszke „piripócsi“ előnévre, s mindig a szememre hányja, hogy az én nagyapám még csizmadia volt, s az apám is csak falu nótáriusságig tudta fölvenni. Büszke továbbá arra, hogy a kutya-bagosi intelligencia számottevő s hang-adó tagja, mely utóbbi tulajdonságát én sem merem kétségbevonni sohasem.

Mint ilyen, az itteni jótékony nőegyletnek már évek óta egyik alelnöke, s igen nagy része van a most megalakult női klub létrehozatalában is. Ugy kezdődött az egész dolog, hogy olvastak a Magyar Hirlapban a párisi „Cercle des femmes des mondaines“-ról s akkor éppen a mi kaláber partink is tovább tartott a polgári 7 óránál. A kukli prédikáció, mely hazatérve fogadót, telve volt

keserű vádakkal a nők elnyomottságáról, mellőztetéséről, s midőn a vihar már az orkán jellegét öltötte magára, már csakugyan megígértem volna minden jót, ha drága életpárom szóhoz enged jutni, így azonban csak akkor sóhajtottam föl megkönnyebbülten, mikor — „szemet szemért!“ kiáltással véres boszut esküdött a férfiak „nyomorult, zsarnoki (?) hordája ellen.“

Másnap már titkos konferencia tartatódott ellentünk s harmadnap készen volt a terv: megalakítják az ő saját külön kaszinójukat a párisi mintára.

Tegnapelőtt este volt az ünnepélyes megalakuló és megnyitó gyűlés, melyre minket férfiak is szívesen láttak. A Kulipintyom udvari jobb szárnyát foglalja el a fényes appartement, mely ez alkalommal 23 és 1/2 szál milly-gyertyával volt illuminálva. A nekünk, férfiaknak szánt bejárat fölött, mintegy figyelmeztetésül, az ajtó fölébe állított transzparent adta tudtúl, hogy mi vár reánk. Ugyanis ritka szellemességgel ezt lehetett olvasni rajta: „Lasciate ogni speranza!“

„A nagyteremben a fényes közönség zajosan hullámozott“ (ezt is szellemes organumunk írta így). Ott voltak a „jelenvoltak“ közt: Nyúzó Péterné a fiskális neje, Tollas Paliné a nótárius felesége, a Szróli botosné, Kuczora Bandi segédjegyző életépárja, a doktorné, patikusné, tanítóné... stb. szóval: tout Kutyabagos, a haute crème.

Az alakuló gyűlést meg akarván nyitni, kistült, hogy korelnők nincsen, mert csodálatos módon mind egyforma idősök a hölgyek. Egyikünk elkiáltotta magát: tessék a legfiatalabbat megbizni! Erre aztán valamennyi az elnöki emelvény felé rohant, míg végre abban egyeztek meg, hogy sorshuzás döntse el, ki jut az elnöki székbe.

S ha volt már szerkesztő ur életében hasonló gyűlésen, fogalma lehet róla, hogy alakult meg ez a klub, milyen partoskodás, láрма és zsvajj között. Aki pedig nem volt, annak ugyanis hiába írnam le, nem hinné el. Férfi sziveink dagadtak az örömtől, mert előre láttuk ama nagymérvű meghasonlásokat, melyek elvégre is a feloszlást idézendik elő.

Ami a berendezést illeti, van olvasó- és játéktér

által több műkedvelő urhölgy közreműködésével előadott miseének, melyet 13 tagú zenekar (két I. hegedű, két II. hegedű, egy mélyhegedű, bőgő, két klarinét, két kürt, két trombita és üt-dob) kísért. Az énekarban a dalárda 8 férfi működő tagján kívül részt vettek Dalmay Pálné, Császár Stefánia, Kalapsza Bella, Simonics Mariska, Tessényi Vilma és Wolf Ida urhölgyek. Betétek voltak: graduáléra Weiss Lőrinc „Ave Maria“-ja, énekelte Dalmayné Takács Klementin uró és offertoriumra Szabados Géza „Beatam me dicent“ kezdetű kettőse, melyet Tessényi Vilma k. a. és Ruprecht Alajos ur énekeltek.

Uj táblabíró Szegeden. Az igazságügyi miniszterium a szegedi királyi ítélőtáblánál még egy bírói állást rendszeresített, tehát ezentúl nem huszonegy, hanem huszonkét királyi táblai bíró osztja Szegeden az igazságot. Az új bírói állás létesítését az ügydarabok nagy száma tette szükségessé.

Amnestia és királyünnep. A Sz. N. írja: Általában várták országsszerte, hogy a királykoronázás jubileumi ünnepsége alkalmából számos rab fog amnestiában részesülni. Ez a remény alaptalannak bizonyult, valamint, ugylátszik, alaptalanul bírelék makacsul hol itt, hol ott, hogy a szomorú hírvégre vergődött Tomics Jása újvidéki lapszerkesztő, akit gyilkosság miatt az újvidéki kir. törvényszék ítéletét helybenhagyva, a szegedi kir. tábla is 8 évi fegyházra ítélte — kegyelmet kap. Egy budapesti újság, azt írta, hogy Tomics már meg is kapta a kegyelmet. Mint megbízható forrásból értesülünk, ez nem valószínű, sőt forrásunk szerint igen kétséges, hogy a rabságban levő szerkesztő megkapja a kegyelmet. Különböző arról az újvidéki honleányok által beadott híres felségfolyamodásról, mely a „mártír“-nak kegyelmet kér, furcsa hírek keringenek, még pedig, amint illetékes helyről tudjuk, nem egészen alaptalan hírek. Az ugyanis, hogy az a felségfolyamodvány jórészt falszifikát, sok női név van azon, amelyeknek élő tulajdonosok nincsen, sok név van olyan is, melyeknek tulajdonosai élnek ugyan, de nemcsak hogy nem ők maguk adták oda név-aláírásukat, de a felségfolyamodványról tudomásuk sincs. Ami pedig a várt általános amnestiát illeti, ugy látszik, az ezuttal elmaradt. Mert ha erről szó lett volna, a királyi elhatározás e tárgyban bizonyára publikálva lett volna már.

Fehér Ipoly főpápat csatlósai. Tankerületünk volt főigazgatója. Fehér Ipoly, a pannonhalmi főpápat, mint a P. H. írja, a ki a bevonuláskor gyönyörű magyar stílusú fogatával felülmúlta az egész diszfogat-táborát, általános feltűnést keltett azzal a két szőkehajú lányarcú gyermek-csatlóval, a kik a lovak mellett haladtak. Sokan bizonyították, hogy azok csak talmi csatlósok, nem is fiúk, hanem férfiruhába öltöztetett leányok, de most kistült, hogy mégis hamisítatlan legények bizók. A két csatlós ugyanis nem Pannonhalmáról került ki, hanem a népszínház körítási közül válogatták ki őket. A főpápat csináltatott nekik drága ruhákat, melyek mindegyike 130 ftba került s jutalmul, a miért olyan nagy diadalt aratott velük, nekik is ajándékozta az öltözetet, azonfelül négy-négy arany verte a markukat. Este pedig a főpápat titkára vendégelte meg pezsgős vacsorával őket a Hungáriában, sőt Fehér Ipoly meg is invitálta őket Pannonhalmára. Látni való tehát, hogy a két kórista-fiú nem nagyon buslakodhatik a Szondi két apródjára emlékeztető gyöngye lányarcuk miatt, melyek különben annyira családódsába ejtettek mindenkit, hogy még a király is, mikor elhaladt mellettük, csodálkozva kérdezte: — Nem lányok ezek? A fiukat különben a napokban egy kétkedő orvos, a kinek rendkívül megtetszettek, magához hívatta s megajándékozta bocsátotta el.

Megdicsért iparosok. A múlt évben Budapesten megtartott agyag, cement, aszfalt és köipar kiállításán, a szegedi kereskedelmi kamarának megküldött jelentés szerint, elismerésben részesült Redlich, Ohrenstein és Spitzer újvidéki malomkőgyáros cég; a téglá és fűdéleserép kiállításán Wagemann Simon Zomborból.

Egyházi ének. A zombori kaszinó-egyleti dalárda ünnepjén, a 9 órákor kezdődő nagymisén, Peinl József Vince vegyeskarra írt 1-ső számú miséjét fogja orgonakísérettel előadni.

A Duna árad. Bezdánban a Duna rendkívüli gyors áradása nagy veszéllyel fenyegeti a község t. lajdouát képező — 2 év óta a kincstártól megvett ugy-

s egy kisebb szoba a cauterie, vagy duzzogó. A könyvtárt egyelőre egy kített iv helyettesíti, amelyre kiki ráírja a birtokában levő könyvek címeit, s így egymástól kéri kölcsön, amit még nem olvastak. — Igen praktikus!

A megnyitó ülés reggeli 3 óráig tartott s a feleségem reggel kijelentette, hogy ő nem főzi meg az ebédet, mert neki... kátszenjammerje van. Öltöztessem föl a gyerekeket s vigyem el őket sétálni, a dada meg a cseléd addig elvégzik a takarítást és főzést.

Délután 4 órákor, mikor már a kisebbik fiamat elaltattam, a nagyobbaknak pedig oszonnát adtam, szerényen azt az óhajt merésztem kockáztatni, hogy a kaszinóba szeretnék menni. Erre nőm kijelentette, hogy azt én nem fogom megtenni, mert beláthatom, hogy a házban is kell valakinek maradni, ma délután pedig ő akar a klubba menni. Egedtem, s még azt is megígértem, hogy a vacsorát én főzöm meg, már amit t. i. én tudok: lágy tojást, meg théát, — amely elhatározásomért egy nyájas mosoly s egy lapos cvikipuszi tettek boldogabbá.

A 7 órát ugyan rég elharangozták már, midőn az asszony haza jött, de nem mertem szemrehányást tenni, mert láttam, hogy nem a legjobb kedvében van. Midőn lehangoltságának okát kérdeztem, nem válaszolt, de később elpanaszolta, hogy a klub minden tagja jelenlétben, nagyon unalmas volt a mulatság, miután nem beszélhettek senkiről, nem szólhattak meg senkit. Már pedig ő ezentúl is ott lesz, ne hogy még ő rajta kezdjék a szapulást!

Tekintetes szerkesztő ur! Az ön kiadója nem örül ugy 1000 új előfizetőnek, mint én ennek a kijelentésnek. A kutyabagosi nők klubja meg fog szűnni a legkövetkező évben, mivel — s ez hallatlan a klubok történetében! — tagjai rendületlenül pártolják!

A nőemancipáció tehát Kutyabagason megbukott és mi visszatérhetünk a bölcsőtől s a főzőkanálról ismét a mi kaszinónkba, a mi kaláber partinkhoz!

Szerkesztő ur! nem örül?

Don Morgó.

nevezett „Kalangyos sziget“-et, hol ma már a munkások által teremtett gazdaság 100,000 ft értékű jövedelemnek vetette meg alapját. A község éjjel-nappal megfeszített munkaerővel védekezik.

Uj jogtudor. Skultéty Jenő, hódásági ügyvéd-jelölt, a budapesti egyetemen jogtudorrá avatottan.

10 évi találkozó. Szép ünnepélynek volt tanuja Baja város közönsége f. hó 6-án. Akkor jöttek ugyanis ott össze az ottani főgimnáziumban 1882-ben érettségizett ifjak, s egy része már feleségestől. Délelőtt 11 óra kor ünnepélyes „Te Deum“-ot mondott Székely Károly főgimn. tanár volt szeretet osztályfőnökünk, melyen a 10 év előtti dalárda énekelte, majd 1 órára banquette-re gyűltek össze, melyen a tanulóársak s nejeiken kívül a főgimn. akkori s jelenlegi igazgatója ft. Szenczy Győző, Székely Károly s Fölker Gusztáv tanárok is résztvettek. A vig cigányzene mellett folyt társas-ebéd a legkedélyesebb hangulatban a késő esti órákig tartott. Persze szellemes sztozkodban sem volt hiány, így kiemelendő Szenczy Győző főgimn. igazgatóé, ki emelkedett hangú beszédben a hölgyeket, dr. Horváth Ákos vármegyénk aligyezséé, ki társai nevében a volt igazgatót és tanárokat, és Székely Károly főgimn. tanáré, ki mint volt osztályfőnök szép szavakban volt tanítványait köszönté fel. — A társaság ezután a díszes lövökertbe vonult ki, hol még a késő éjjeli órákban is vig zene mellett nem szűntek meg a viszontlátás örömpoharát ürítgetni.

Aki nem jubilál. A fővárosi, valamint az újvidéki lapok furcsa dolgokat írnak az újvidéki koronázási ünnepélyről. Állítólag a város első tisztviselője Petzi Poppovits, ki nem régti kir. tanácsos, se zászlót nem tűzött ki, se ki nem világította lakását. — A M. H. a következő tudósítást közli Újvidékről: Újvidéken csak a magyarok és a németek ünnepelték meg igaz lelkesedéssel a koronázás jubileumát, a szerbek teljesen távol tartották magukat az ünnepélytől. (Annál derekabbul viselkedtek magukat a mi szerbjeink.) A polgármester maga sem tett ki zászlót, pedig neki kellett volna jó példával előjárnia. A város első polgára, a csak nem régen királyi tanácsos lett szerb, nem tartotta érdemesnek, hogyha csak egy kis zászlóval is hódolatát fejezze ki a király előtt. A város lakói között általános a felháborodás. Ma kérvényt adtak be a főispánhoz, melyben arra kéri, indítson a polgármester ellen vizsgálatot és fűggséssé fel állásót.

Szerencsétlenül járt huszár. Egy szegedi fiatal katona szerencsétlenségét írják Szabadkáról: Molnár József, a Szabadkán állomásozó huszárezred szakaszvezetője, m. hó 23-án reggel, amint a gyakorló térre kirándultak, a majsa kapun a vámsorompót akarta átugrasztani, azonban ez olyan rosszul sikerült, hogy a szerencsétlen huszár lovával fölbukott s oly nehéz sérüléseket szenvedett, melyből bajosan fog meggyógyulni. A szerencsétlenül járt huszár szegedi jó házból való, meglehetősen műveltséggel rendelkező fiatal ember, kit Szabadkán széles körben előnyösen ismertek. Rövid pár hét múlva 3 évi szolgálat után szabadságot kapott volna.

A jubileum megyénkben.

Impozáns módon ilte meg egész Bácsmegeye a koronázás 25 éves fordulóját. E hó 9-iki kelettel megyénk minden részéről vettünk értesítéseket, melyeket mult számunkban, — minthogy lapunk zártkör érkezték — nem közölhetünk. Egy részüket adjuk most:

Kula: Az itteni ünnepeknek két kimagasló pontja volt, a tüzoltóság által, Rác György vezetése mellett rendezett fáklyásmenet s a királyi pár arcképének a kaszinóban történt leleplezése. A leleplezés alkalmával Mezey Zsigmond közigazgató ékes beszédet mondott. A leleplezést társas vacsora követte. Az ünnepélyek sikeréért az oroszánrészt Mezey Zsigmond, Rác György és Dobány József urat illeti.

Ó-Becse. A következő tudósítást vettük: Ritkán van alkalma Ó-Becse közönségének olyan fényes estét látni, mint f. hó 7-én látott. Az egész város minden ablakja díszesen világítva, a főter nagyon szép volt, a többek közt legkiválóbb a városbáza, amelyen 1100 lámpa égett, közepén a király és a királyné aromásai, két oldalról nagy nemzetiszín zászlók. A torony tetejéről eszközölt tűzijáték nagyon szép látványosság volt, valamint a kereskedők kirakatai is. A magyar paplak ablakai nemzetiszín szövetekkel és koronákkal voltak díszítve, valamint a magyar templom is, továbbá a postahivatal, melyet Szegő főnök maga díszített föl. Bár az eső erősen esett, annyi volt a nép az után, hogy a főtéren a közlekedést megzavarták, 8-án reggel isteni tiszteltet a róm. kath., a szerb, evangélikus templomban és az izr. imaházban. Az istentiszteletnek az összes hivatalok képviselői voltak. Este a magyar dalárda a szerb dalárdával együttesen hangversenyt rendezett, amely jól sikerült. Az estélyen rész vettek: Gombos Béláné, Császár Gézané (Szegedről), Szilágyi Dezsóné, Jung Antalné, Éva Józsefné, Herceg Gézané, Herczeg Mórné, Trebits Jakabné, Basch Adolfné stb. urnók, továbbá Popovics Mariska, Wolf T. (Moholról), Tatity nővérek, Éva M., Jung G., Kleinvald Frida, Báldi Rózsiika kisasszonyok s a mulatság a hajnali órákban ért véget. A majálisok a rossz idő miatt, ugy a tekeverseny és díjlövészet vasárnapra halasztódott el.

Hódáság. A koronázás jubileumát Hódáság közönsége nagyszerű fénytel és lelkesedéssel ünnepelte meg. A nevezetes nap előestéjén, az esti harangszó elhangzása után a házak ablakaiban kigyult az ezrekre menő gyertyavilág; a tüzoltó-egylet zenekara végig járta zeneszóval az utcákat és minden oldalról sűrű tömegekben özlött a lakosság a piactérre, hol a község háza és polgári kaszinó épülete gyönyörű kivilágításban tündökölt. A kaszinó helyisége előtt egy rögtönzött dalárda a nemzeti himnust és királydalt énekelte el, mely után Trischler X. Ferenc egyleti elnök hazafias szelleműl áthatott beszédet mondott, melyet nagy éljenzés kísért. Inően a község és „Népkör“ helyisége elé vonult, hol egy óriási 8 méter magas, zöld lombozattal és zászlókkal díszített diadalív emelkedett, közepén az ország óriási cimerevel és a koronával felette „Éljen a király“ fölirattal. A szomszédos házak is fényben ragyogtak, köztük kiváló díszszel a Schumacher-féle sarkok ház. A község s szabad téren és járdán állást foglalván kigyuladtak a mécesek száza és a diadalív egy lángoló oszlophoz hasonlított, az ország címere a korona és fölirat tündéri fényében ragyogott gyönyörű látványt nyujtva. A meglepetés moraja zuggott végig a

közönségen és midőn megtudta, hogy ezt a szép munkát nem Bécsből hozta a „Népkör“ hanem egy helybeli törekvő derék fiatal iparos Fogl árcsemter készítette, mindenki szietett a sikerült mértétdvözölni. A zenekar közben rázendíté a „Szózatot“ és az óriási néptömegetverő éljenzésbe tört ki, mely csak akkor csendesült el, midőn az ünnepi beszéd elmondására fölkiért szónok Trischler Károly a virágokkal, lombfüzérrel díszített miniatűr lugassá alakított ajtó lépcsőin megjelent. A bejárat felett cserfa levelekből font koszorúkkal övezve a királyi pár és Deák Ferenc arcképe volt elhelyezve. Trischler Károly beszédjét, melyben a koronázás fontosságát fejtegette, a község zajosnán megélejezte. Ezután a „Népkör“ helyiségében kezdetét vette a tánc és folyt kitaró jókedvvel virradtig. A jubileum napján fényes istentisztelet volt, melyen a helyben székelő hatóságok és egyletek testületileg jelentek meg. A mise alatt Brandecker István tanító nagy hatással énekelte egy régi magyar Mária éneket. Este a község ismételt óhajára kivilágították a diadalívet, melynek késő éjjelig számtalan nézője volt. Fel kellene még említenünk azt a megbotránkozató intoleranciát, melyet egyik egylet rendezőse a másik iránt elkövetett, de nem akarjuk a nagyjelentőségű ünnepegy fényét és harmóniáját zavarni, különben erre adandó alkalommal még visszatérünk.

Feketehegy. Feketehegy községe is szeretett alkotmányos királyi megkoronázásának a nemzeteli eljegyzésének negyedszázados évfordulóját lelkesen megünnepelte. Folyó hó 7-én este a főutcák ablakai ki voltak világítva. Egy zenekar pedig bejárta a községet. Községünk lakosságát az örömláz fogta el, szerény, de lelkes visszhangja volt a hazánk szívében lefolyt ünnepélynek. Másnap már kora reggel a polgárokat a mozsáragyuk zúgása verte fel. 7 órákor reggel egy iskolahelyiségben az elüljárók és szülők jelenlétében az iskolás gyermekek közreműködése mellett istentisztelet tartott. Mely alkalomból Bakai Károly helybeli tanító tartott egy igenes elkészített felolvasást, melyet a község tetszéssel fogadott. Tóth Sándor helybeli ev. ref. lelkes pedig egy könyörgő imát mondott el lovagias királyunk hosszantartó életeért. A jól betanított gyermekek pedig a Szózat elneklésével bezárták az iskolai ünnepélyt. 9 órákor a református, 10 órákor az evangélikus, 11 órákor pedig az izraelita templomban volt háláadó istentisztelet. Minden templom a beférhetlenségig volt megtelve; községi elüljáróink pedig mindentit jelen voltak. — Fél 7 órákor este pedig társasvacsora volt, melyen Bakai Károly mondott királyunkra egy lelkesen fogadott beszédet, majd Butor Gábor községünk nagyrabecstilt polgára mondott szép beszédet szeretett uralkodónkra, beszéde mesterkéletlenségénél és egyszerűségénél fogva aratot elismerést. A pohárköszöntők sorát Kovács Antal zárta be, aki szintén dicsően uralkodó királyunkra mondta azt.

Petrovosszellő. Petrovosszellő hazafias polgárai méltó pompával ünnepelték meg felséges urunk koronázásának jubileumát. Kedden este mozsarazás és harangszó jelezte a nagy nap közeledtét. Ezután Balogh György gyógyyszerész gyönyörű tricolor görögüzzel kedves látványosságot készített. Szerdán az ünneppapján istentisztelet, délben 80 terítők bankett, melyen Petrovosszellő vezérférfiai hazafias tóztáradattal nyilvánították dinasztikus érzelmeiket. Stárevecics Jenő közs. jegyző mindent megtett a nap ünnepeiségének emelésére.

Gara. Dicsőségesen uralkodó I. Ferenc József apostoli királyunk koronázásának 25. évfordulóját méltó ünnepélyvel ilte meg községünk. Előtte való este fél órai harangszó és kivilágítás jelezte a bekövetkező ünnepnapot. Másnap az egész község ünnepi szint öltött. 10 órákor Te Deum és szent mise volt, melyen községünk minden jó egészséggel rendelkező kath. live jelen volt. Mise végével trombita harsona kísérel ki a templomból az ajtatos hiveket. Délben bankett volt a község háza tanács termében, melyen az előjáróság, a tanfésztület, a képviselőtestület és több magánzó vett részt. Az első felköszöntőt, melyet állva hallgattunk végig, községünk közszeretnek örvendő jegyzője — Pencz Ádám mondá. Lytánia után mindkét nemzetiségű iskolás gyermekek részére szólt a zene esti 1/2-ig. Rakták is a nebulok ezidő alatt a vétagokat oly hévvel, lelkesedéssel és mellette szabályszerűen, hogy az esetlegesen megalakult jurynak ugyan nehéz lett volna az első díjat odaitélni. 1/2 után a felnöttebbek részére szólt a zene. Mi bankettisták pedig a nagy eszmecsere közepette csak késő éjjel vettük észre, hogy mulik az idő.

Borsód. E hó 8-án a koronázás jubileuma alkalmából a község elüljárósága az itteni urnók szives hozzájárulásával az iskolás gyermekeknek majális rendezett Latinovits Ernő képviselő ur érdekében. Te Deum után mise, s ekkor párosan 8 zászló és banda kíséreltében kimentünk az erdőbe, hol a kis nebulók megvendégeltettek.

Bresztovác. 7-én esős idő lévén, a helység kivilágítása másnapra halasztott. 8-án reggel fél 8-kor a tüzoltótestület előbb a katolikus, majd a gör. keleti templomba vonult, az ottani mise meghallgatására. Délután 3 órákor az iskolás gyermekek a község háza mentek, hol a Hymnuszt és Petőfi „Járjatok be...“ dalát és még több magyar dalt énekeltek, mi annál meglepőbb, mivel a lakosság csupán német és szerb ajku. 4-6 ig a kath. templom előtti téren gyermek-ünnepély volt. Sorra kerültek: futóverseny, zsákugrás, tornázás, majd rögtönzött tánc. Este a tüzoltók ünnepélyesen kivonultak. Fél 9-kor az egész község fényárban uszott. Nem volt ablak, melyben ne égett volna — ha szegényes — gyertya is. A legszegényebb kunyhó lakói is áldoztak a legelső magyar ember tiszteltetére. Szép látványt nyujtott a község ház gyertyával és lampionnal kivilágítva. A tetőn egy óriási korona ragyogott, összeállítva számtalan kis gyertyácskából. Ki volt továbbá téve a király életnagyságu arcképe. — Az ünnepegy rendezői Zányi Félix és Lajos voltak.

Pacsér. A koronázás 25 éves jubileumát Pacsér községe is szépen megünnepelte. A lakosság már kora reggel: harangok zúgása és tarackok dörgése ébreszté fel. Az ünnepi isteni tiszteltet az ev. ref. templomban fél 8 órákor vette kezdetét, hova a községi előjáróság és a lakosok vallás és nemzetiség különbsége nélkül nagy számban jelentek meg. Szendy Lajos reform. lelkes ur szép beszédet mondott a koronázás jelentőségéről. Az ünnepegy gyülekezet, élükön az előjárósággal 9 órákor a szerb templomba vonult, holt Aradszky Jak. gör. kel. lelkes ur igen szép hazafias beszédet mondott.

Koronázási jubileum Bezdánban. Páratlan fényvel lett megünnepeve Bezdánban is a koronázási emléknap, mely június hó 7 én vette már kezdetét. Ugyanis június 7-én délután 5 órakor gyönyörűen felkísért tereben (a kávéház mindkét nagyszobájában) a tanítótestület vezetése mellett megjelentek a közönségi elemi isk. nagyobb tanulói mintegy 200-an; a közönségi előjáróság, képviselőtestület, az ipartestület, az iskolaszék s a szülők nagy számban az iskolai ünnepély meghallgatására. Az ünnepély a következő programmal folyt le: 1. Himnusz eléneklése a IV. V. VI. osztály tanulóival kettős hangban harmonium kísérettel. 2. Alkalmi beszéd a tanulóknak, Molnár Ferenc iskolai igazgató által. 3. Himnusz Vörösmartytól; szavalta Gombárovits A. VI. oszt. tanuló. 4. Királyi himnusz, Szotyori N. J.-tól, előadta a tanulók énekkara. 5. A ledőlt szobor, Petőfitől, szavalta Tibor Örszi VI. oszt. tanuló. 6. Hangok a multból. Szavalta Lovas J. VI. oszt. tanuló. 7. Szilágyi Erzsébet. Szavalta: Lázár P. IV. oszt. tanuló. 8. Ki volt nagyobb. Szavalta: Kovács I. III. oszt. tanuló. 9. Zárbeszéd. Mészner István közönségi iskolaszéki elnöktől. 10. Szózat. Előadta a tanulók énekkara. Az ünnepély mely benyomást tett a jelenlévőkre, számos szülő könyörtelenül szemmel hallgatta végig azt, s a tanuló hazafias érzelmű nevelésének ily fényes eredménnyel beigazolt tényén lelke mélyből örült s annak sokszoros éljenzésben adott kifejezést. Az emléknap második mozzanata volt 7-én este az ablakok kivilágítása; alig volt házmester a külső utcákban is hol a kivilágítás hiányzott volna. S-án, szerdán a reggeli órákban tarack lövöldözéssel jelezte az egyes imaházakban megtartott „Te Deum” kezdetét s lefolyását. Így a zsidó templomban s, a kath. templomban pedig 9 órakor volt a hála istenítészet; mindkettőben az összes városi képviselők, az előjárók s testületek megjelentek. Igen jó benyomást tett a zsidó templomban az isk. tanuló éneke, kik a szózatot, Kölesy Himnuszát és Tihanyi A. alkalmi királyéneket adták elő kellő szabotossággal. A kath. templomban pedig a közönségi isk. tanulóknak — mintegy 100-an — kettős hangban a legnagyobb szabotossággal betanult alkalmi éneke emelte a szertartás fényét. Az elvégzett „Te Deum”-ok után a közönség a közönség háza udvarán gyűlt össze, hol Bosnyák János, a város jegyzője tartott egy népies alkalmi beszédet meg-meg újuló éljenzésektől megszokotva; ennek bevezése után pedig 200 frtot osztott szét az előjáróság a város szegényei között. A folyton tartott esőzés a tervezett kirándulást teljesen megakadályozta s így a közönség, az egyes testületek szétoszlottak; de nem egy a tanuló sereg. Ezek részére ugyanis a közönség háza egybenylő 7 termében felterítve lett s már 12 órakor folyt a megvendégelés. A tanítótestület, az előjárók és az iskolaszék tagjai hordták fel az ételeket és italokat s intézkedtek bátorító szavaikkal, kik csakhamar az otthonlét érzetéből elhelyezkedvén igazi néptünetet tartak elénk. — Majd ebéd után két banda rázendítése mellett megeregett a tánc s folyt a vigalom esti 7 óráig meg-megszakítva a tanulók énekkara által előadott alkalmi énekek és szavatok által. A legfényesebb látványt képezte a tanulóknak felvonulása a városon keresztül 8—9 óra között 4-es sorban mintegy 150 kézi zászló és kivilágított lámpionok mellett. A trombita — Rákóczy baronja közben sűrűn hangzott fel az „Éljen a király” — s a szülők ajkai szívesen viszhangzották gyermekeik lelkesedését. — 9 órakor a központi iskola előtt oszlott szét a tanuló sereg s bizonyára e magasztosan lefolyt ünnepély emléket lelkük mélyébe zárták.

Apatin. Folyó hó 7 én estefelé tarackok durrogása s közönségünk összes lakóinak érdeklődése, telt utcáink már előre hirdették a nagy nemzeti ünnepet, melyet országunk legkisebb része is fényesen megünnepele. 8 órakor este a közönség háza gyülekezés volt s onnan fél 9 órakor indult az impozáns menet számos lámpion s fáklyával ellátva. A menetet a csendőrség s közönségi rendőrség nyitotta meg, utának a helybeli díszőrök zenéje, azután a szolgabíróóság, közönségi előjárók, képviselőtestület, plébániai hivatal, dalárda egyesület, erdőhivatal, pénzügyőrség, ipartestület, különböző egyletek s társulatok küldöttségei s végre megszámlálhatlan mennyiségű polgárság zárt be. Oldalain sorfalat képezett a tüzoltóság s a díszőrök. A pompásan kivilágított menet Apatin közönségének két legfőbb utcáján haladt végig zeneszó mellett s gyakran lelkesen éltette a királyt. Ezen ünnepélyre igen csinos tollidézsek voltak készítve, melyeken következő felirat: „Éljen a király!” s a koronázási évek voltak rányomtatva. A házak lobogók voltak ellátva s az ablakok oly fényesen s gazdag pompával kivilágítva, hogy az minden reményt felülmutat. Számos helyen görögűt gyújtott fel, mely különösen Jellmann József közönségi jegyző s Rátay Tivadar gyógyszerész előtt a leghíresebb illuminációt képezte. Mindenki iparkodott tehetőségéhez képest mindazt elkövetni, ami az ünnepély pompáját s fényét emelheti. A hajóállomás Langer János ügynök által díszesen fellobozgatott s koszorúkkal látott el. — 8-án hajnali 3 órakor mozsárlövés s zeneszó tette figyelmessé a még szunnyadozó lakosságot, hogy mily nagy s ritka ünnep van ma. 9 órakor a fentemlített testületek s hivatalok felvonultak a templomba, ahol Te Deum s fényes istenítészet volt, melyen a dalárda ismert jó énekeivel kitűnt. A díszőrség a tarackok durrogása minden egyes esetben követett. 11 órakor a helybeli izr. hitközség helyiségeibe történt a felvonulás, ahol dr. Weidmann Vilmos szép beszédet tartott s Rátay Dezső s Springer N. elemiiskolai tanulókat bator szívvél mondott szavallattal tüntették ki magukat. Azután az izr. imaházban istenítészet volt. — Déltűn az izr. kaszinóban tekeverseny volt, melyen különböző értékes tárgyak játszottak ki s mindvégig páratlan jó kedv s rendkívüli érdeklődés mellett folyt le. Este 8 órakor az András-féle vendéglőben a daláregyesület által mulatság rendeztetett. Programja volt egy alkalmi előszó, előadta Égi Lajos, továbbá „Ich habe keine Zeit” című I. felvonásos bohózat Saár Károlytól, szereplői: Dardard: Kleiner József; Pontichbet: Szauter Antal; Colardeau: Becker Jakab. Mindhárom igen élénken s jól átérve adták elő szerepüket. Ezután a daláregyesület több gyönyörű darabbal tüntette ki magát, a közönség a dalárdistákat lelkesen megéljenzte. Az előadást tánc követte, mely igen természetesen — ismerve itteni mulatságaink jó hírnevét — kitűnően sikerült. — Csütörtökre júniális volt tervezve, az azonban a nedves időjárás miatt elcsúszott.

Ó-Verbász. A koronázási jubileum 25 éves évfordulóját ezen a több nemzetiség által lakott község is méltóan és kegyelettel ülte meg. E hó 7-én este 8 órakor mozsár lövések dörgése jelezte az ünnepély kezdetét, mire mintegy varázsütésre megkondultak az összes templomok harangjai és még a legszegényebb viskó ablakából is a gyertyák dicsfényével árasztották el az utcák sötétjét, — mire az ujongó tömeg zeneszóval járta be a község utcáit, hirdette a várva várt nap megérkezését. Impozáns képet nyújtott az általános kivilágítás, mert nem volt ház, mely kivilágítva ne lett volna. Különösen csinosan volt díszítve és kivilágítva az új közönség háza és a gör. kath. templom, melynek tornyáról villámos fény szórta sugarait a távolba. 8-án már kora reggel mozsarak durrogatása rázkódtatta meg a levegőt, hirdette az öröm nap megérkezését, majd zászlódszót öltött a község és a közs. előjáróság, a közs. képviselőtestület, az ág. ev., a ref. helvét, a gör. kel. szerb., a gör. kath. egyháznak képviselői és előjárói és a meghívott vendégek ünnepi díszben a közönség háza nagy tanácstermében gyülekeztek, hol a nagy nap egyik legszebb ünnepélye folyt le: a községbeli 65 szegénynek segélyezése. Megható volt látni, midőn a könyve lábadt szegények előtt a közs. jegyző és a gör. kel. szerb. lelkész a nagy nap jelentőségét kifejtette és előadta, hogy a képviselőtestület róluk e napon megfélekedni nem akarván, e célból részükre pénzbeli segélyt nyújtott, hogy azzal ők is családjukkal együtt a mai nap örömeiben nélkülözések nélkül részt vehessenek. A fejenként jutott 1 és 2 frtnyi segélypénz, a királyi éltetése mellett kiosztván, az egybegyűltek együttesen előbb az ág. és azután a gör. kel. szerb. templomban és végül az izraelita zsinagógában a hálaistenítészeteket vették részt teljes számban. Délben a „Haladó kör” helyiségében 70 teritékű bankett volt, melynek tulnyomó részét a helybeli német és szerb ajku jobb módú derék földműves osztály képezte. Elképzelhető, hogy az animált hangulatot a szokásos dikiók csak fokozták. Már a bankett alatt a községi lakosság sűrű csoportokban és ünnepi díszben hullámozt az utcákon és úgy a „Haladó kör” mint a község háza előtt csoportosult nagy tömegekben, mert d. u. 4 órakor vette kezdetét a mai nap legméltóbb és legszebb részlete. Ugyanis pont 4 órakor a községbeli felekezetek 6 iskolájából a tanítók vezetése és zeneszó mellett történt az iskolás gyermekek ünnepélyes felvonulása a közönség háza előtti tere, hol Kuch tanító németül, majd Grbity Gábor tanító szerbül megható szép szavakban esetelte a mai nap jelentőségét és a közs. előjáróság nevében a kisdedeket a csatorna part melletti ligetbe meghívták, hogy ottan örömben és vígságban töltsék a mai napot. Erre a kicsinyek, a királyi éltetése mellett, zeneszó és az egész község kísérete között hosszú sorban a mondott helyre rándultak, hol is a község 950 kicsiny vendégeit megvendégelte. Megható volt látni a kicsinyek örömet, mint táncoltak németek, szerbek együtt, duda, tambura és hegedű szó mellett, mint ugráltak táncoltak széles jókedvűkben! Volt azonkívül versenyfutás, birkózás, versenytánc, zsákban futás, stb. stb., míg végre este 9 órakor a legszebb ünnepély igen sikerült tűzijáték mellett véget ért, és a zsidó tömeg szép rendben hazavonult.

Felső-Szt.-Ivánról írják: Legalkotmányosabb uralkodónk, I. Ferenc Józsefnek magyar királyi történet megkoronázása negyedszázados évfordulóját közönségünk hazafias érzelmű lakossága ezen öröndetes esemény magasztosságához méltó fényvel s koronás királyi iránt érzett hódolatteljes szeretete és hűségének külső jelekben is kifejezett ösztöne lelkeseid közepette ünnepelte meg. — E hó 7-én este 8 és 9 óra között a nemzet színeit viselő lobogódszobába öltözött összes középületeink s magánházak ablakaiban az öröm tüzei gyultak ki, mialatt az összes harangok zugása s mozsárdörgésektől kísérve a közönségi zenekar lelkesítő indulók hangoztatása mellett vonult végig a fényárban uszó utcákon. Másnap ugy a róm. kath. templomban, valamint az izr. zsinagógában ünnepélyes hálaadó istenítészetet tartott, melyen a zsufozásig megjelent közönség sorában az előjáróság, tanítói kar, rendőrség s egyletek testületei vettek részt. Lelekelt örömmel ünnepelte közönségünk lakossága felséges s dicsőségesen uralkodó királyunk koronázási jubileumát; s valamint most a béke lágy ölében lelke forró kívánságait szárnyaltatta az ég felé s szeretett királyunk jóléteért esdve imádkozott, ugy a vész pillanatában, ha kell, vért s életét kész áldozni érte; ily érzelmek között lehegett el minden ajkon, hogy éljen a mi jó és böles királyunk sokáig hi magyar nemzetére javára s boldogítására! — Az ünnep sikerén köreműködő közönségi előjáróság pedig ama jól eső megnyugvással adhat kifejezést, hogy a járási főszolgabíró, mint ezen ünnepélyes mozgalom lelkes kezdeményezője, örömteljes megnyugvással venni tudomásul az előjáróságnak e tekintetben kifejtett sikeres ügybuszalmát.

Szent-Tamás. Szent-Tamásról a lefolyt koronázási jubileum 25 éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepségekről a következő tudósítást tettük: Ófelsége a magyar király 25 éves koronázási ünnepélyét közönségünk fényvel ünnepelte meg. F. hó 7-én már a város épületei fellobozva valódi ünnepi dísz öltöztek, az este beálltával pedig díszesen díszes kivilágításban tündökölték. A lakosság egymást óhajtván felülmolni az ünnepély kiváló fényének emelésében. Az utcák az esti órákban benépesültek, a katolikus templom és plébánia előtt mind nagyobbá vált a néptömeg, a hol az összes jövevél tarackok durranása és vidám zeneszó jeleztek. Kilenc órakor a plébánia előtt az egybegyűlt ünnepelők néptünnepélyt rendeztek. A fiatalság pedig felvidulva jó kedvben táncra kerekedett. Innen a menet megindulván és zeneszó mellett a főbb utcákat bejárva, a piactérré vonult, a hol ismét táncra kerekedett a lelkes ifjuság és csaknem éjjelig járták a talpálá való nóták mellett a táncot. Másnap már 5 órakor reggel 50 lövés jelezte a nagy nap jelentőségét. Az ünnepélyességek a katolikus templomban tartott isteni tisztelettel vették kezdetüket, melyet Matoss János esperes plébános fényes segédlettel végzett, fél 10 órakor a szerb templomba, — melyet a hívek zsufozásig megtöltöttek — tartott Tedeum, a mit Mainszki Simon plébános végzett. A déltűn folyamán a városligetben tervezett ünnepély a folytonos esőzés miatt nem volt megvárható, az ünnepi dísz öltött lakosság, dacára ennek, a déltűni órákban a piactérré gyülekezett, a hol az ünnepelők az egész déltűnt jövedű mulatságban töltötték. A fiatalság pedig a táncba ugyancsak kivette a maga részét és alkalommal is. Az ünnepély külső fényét leginkább azt est beálltával rendezett

fáklyásmenet és kivilágítás emelte, nem volt ház látható, melynek ablakaiból az ünnepélyesség miatt gyertyafény ne világított volna. A fáklyásmenet a közönség háza előtt indult trombita szó mellett, elől lámpionok égtek és időközönként a merre a menet haladt, görögűt vegyített az impozáns fénybe. 11 óra felé a menet visszajött a város háza-terre, a hol a kólo és csárdás felváltva foglalkoztatta az ifjuságot.

Bajsa. Szép ünnepélyességeknek volt színhelye Bajsa községe a jubileumi ünnepélyek alkalmából. A nagy nap megelőző estjén a község összes utcáinak házablakaiban gyertyák gyújtattak; a fűtőát a lámpionok és transzparentek sokaságának fényei tették látványossá, a házakon zászlók lengettek. Az estharangzó elhangzása után a templomokban megszólaltak a harangok. A jubileum napján délelőtt a templomokban istenítészetet tartott. Az ünnepnek nevezetes részét a bankett képezte, melyen 152 személy nemzetiség és felekezeti különbség nélkül jelent meg. Szilvási János községi jegyző az uralkodó családra mondott felköszöntőt. Ebéd végeztével a fiatalság táncra perdült és csak az éji késő órákban szakadt vége a mulatságnak. — A rendezés Szilvási jegyző és Vojnits József urak érdeme.

Ó-Kanizsa lelkes közönsége, az előjáróság, a képviselőtestület, körök, egyletek, iskolák, már hetekkel ezelőtt készültek a nagy nap méltó megünneplésére s ünnepélyt rendező bizottságot küldtek ki kebelükből s ez az előjáróság vállvetett támogatásával megállapította az ünnepély programját s itt feleltem, hogy f. évi május 31-én tartott képviselői közgyűlést elhatározta, hogy június 8-án ünnepélyes közgyűlést tart a nagyvendéglő dísztermében, hódoló tisztelete ragaszkodásának kifejezést adandó a legelső magyar ember iránt, s alapítványt tesz jótékony célokra és az iskolás gyermekek részére rendezendő majálisra 100 frtot szavazott meg. A program első pontja szerint az ünnepség június 7-én esti 8 órakor 3 ágyulövessel kezdődik; szerencsére ekkorra a 3 napig tartó eső elállván, 9 órakor gyülekezve a község háza a polgárság s az önkéntes tüzoltó egyesület, saját zenekarának pompás hangjától kísérve fáklyásmenettel tartott, bejárta a községnek minden nevezetesebb utcáját, követe a nép ezreitől, eget verő örömrivalgással éltette a jó királyt. 8-án reggeli 4 órakor 31 ágyulövés hirdette a nagy nap felvirradtát s e közben riadót fuvott a tüzoltók kürtöse s ugy a magán-, mint az előjáróság által fellobozított középületek valóban ünnepi képet nyújtottak s lelkes, örömrivalgó emberek ünnepi köntösben jártak-keltek mindenütt; majd 9 órakor a róm. kath., a görög kel. s izraelita egyházban ünnepélyes isteni tisztelet tartott, melyekben említett sorrendben résztvett az előjáróság, a képviselőtestület, az egyletek, körök, iskolás gyermekek s a nagyközség s ennek végeztével az egybegyűlt sokaság a nagyvendéglő ez alkalomra különösen felkísértett nagyszobájába vonult s 11 órakor kezdetét vette az ünnepi közgyűlés; Koncz János, községi bíró, válogatott szép szavakkal üdvözlé a képviselőtestületet s a nagyközséget, megnyitva a közgyűlést, előadta annak célját; a május 31-én tartott közgyűlés idevonatkozó részének felolvasása után, — melyből kitűnik, hogy Ó Kanizsa képviselőtestülete a felséges királyi pár megkoronázásának 25 éves évfordulója emlékére 1000 frtos alaptíványt a helyi polgári iskola szegénysorsu tanulóinak segélyezésére s 1000 frtos alaptíványt a kórházalap javára tett. Dr. Tukats Ádám ügyvéd, az ünnepélyt rendező bizottság elnöke remek s nagy tetszéssel fogadott beszédet mondott az ünnepély jelentőségéről, a magyar nemzetnek koronás királyához való hagyományos ragaszkodásáról, s a koronázásról stb., mely szép beszéd gyorsíró által lejegyeztetett (mit tekintetes szerkesztő ur szíves beleegyezésével a következő számban hátkodnom közleni) s a történelmileg nevezetes nagy nap emlékeit egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe foglalva s az összes képviselők által aláírva az irattárban fog elhelyeztetni. A viharos éljenzés lecsillapultával dr. Tukats Ádám azon indítványa is elfogadott, hogy Bács-Bodrogh vármegye főispánjához a közgyűlés nevében Ófelségei iránt való ragaszkodás s alattvalói hűségünk tolmácsolására sürgöny menesztessék, ki azt mint legilletékesebb főhivatalnok a trón számolyához fogja tenni. Itt elismeréssel adozom az ó-kanizsai postahivatalnak, illetve Schannen Vilma k. a. postakezelőnőnek, ki a sürgönyt hivatalos órán kívül szíves volt felvenni. D. u. 2 órakor következett egy még senki által nem látott s hallott, talán az ünnepély fénypontját képező részlet, 1500 iskolás gyermek felvonulása a piactérré, mindenik kezében zászlócskával, zenekaroktól kísérve tanítók vezetése alatt bejárták a várost, kísértetve a közönségnek apraja nagyjától s valami bájos, valami vonzó volt az örvendő gyermekeket látni s impozáns, elragadó a soha meg nem szűnő „Éljen a király” tenger szórójához hasonló üdvívalgása. A körmenet végeztével a gyermekek a piactéren megvendégeltették, majd táncra perdültek s tán most is járják, ha a sárga-fekete irigy eső szét nem riasztja őket. Estvére kelve elállott az eső s a holdogan mosolygó csillagokat elhalványította a tündéri látványosság; az egész város egy fényzőn, melyhez a fáklyák száza, a gyertyák, lámpionok ezrei s transzparentek sokasága kölcsönzék a sugarakat. Gyönyörű szép volt a piactér, ahol a temérdek kifüggesztett lámpion s a kivilágított óratorony s a közeli kirakatok valóságos nappali fényt árasztottak. Bájosan vonzó volt Mihály S. „Éljen a felséges királyi pár”-t s a róm. kath. plébánián „Éljen a király”-t feltűntető transzparentek s ezeknek, éppúgy mint Szilágyi kerekedésében s a postahivatalnál Schannen Vilma k. a. postakezelő által nagyszerűen kivilágított Ófelségei hi arcképeinek igen sok nézője akadt. 10 órakor a nagy nap méltó befejezésül 200 teritékű bankett a nagyvendéglő dísztermében, hol az ünnepi hangulatból kifolyólag Katona S., Herz E., Márton Mátyas pl., dr. Tukats, Lábdy J. stb. a királyra, a királynéra, felséges királyi párra, testvériségre, hazánk felvirágozására üritették poharaikat és hangulat átnyult a késő éjszakába, át másnapra s e nap oly módon lett megünnepeve hogy arról késő idő múlva is szólnak az öregek unokáiknak, szólnak, mi magyar lesz e földön s velünk zengik kedves királyunk I. Ferenc Józsefnek dicsőségét, kinek az egek Ura szívtünk igazi öröme s édes hazánk felvirágozására adjon hosszú s boldog életet.

Laczko János.

Naptár.
Junius.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
14 Kedd	N. Vazul hv.	Elizeus	2 Nikefor
15 Szer.	Vid és Mod. vt.	Vid és Mod.	3 Lucilián
16 Csüt.	Uruap	Jusztina	4 Metrofán
17 Pént.	Rajner, Ad.	Folkmar	5 Doroth.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR.)

Elismerés!

Férjem Schroft Jakab bajmoki tanító ezeltől félvél a „**Bécsi élet- és járadék-biztosító intézet**“ szegedi főügynökségénél tekintetes *Trischler Péter* ur főtitkár által 2000 frt összeg erejéig biztosított magát.

Férjem időközben váratlanul 23 éves korában elhalálozván, rosszakaróm hamis jelentésekkel igyekeztek a nevezett intézet igazgatóságát félrevezetni: s mégis a nevezett intézet igazgatósága a teljes biztosított összeget a mai napon saját kezeimhez hiánytalanul lefizette.

A midőn a „**Bécsi élet- és járadék-biztosító intézetnek**“ ezen igazán emberbaráti, nemes és gyors eljárásáért a közvélemény előtt mondom *hálás köszönetet*, — teszem azt azért is, hogy ezáltal a nagyérdemű közönségnek figyelmét felhívjam a „**Bécsi élet- és járadék-biztosító intézetnek**“ páratlan loyális eljárása iránt.

Szabadkán, 1892. június hó 4 én.

Előttünk:

Barna Sándor s. k.

Schroft Mária

Fehér Márton s. k.

szül. Vrabely s. k.

Zomborban: *Rombay Dezső* ur kerületi főügynök.

*) Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Szives figyelmeztetésül.

Van szerencsém a n. é. közönségnek és tisztelt vevőimnek b. tudomására hozni, miszerint társammal eddig fennállott viszonyom folyó hó 1-ével megszünt s

sörüzletemet

ezenul saját cégem alatt tovább vezetendém.

Amidőn kérem az irántam eddig tanusított bizalmat részemre továbbra is fentartani, maradtam kiváló tisztelettel

Antits A. M.,
palack-sör-raktára.

3-2

1487. szám.

kig. 1892.

Arverési hirdetés.

Kula község alulírott elöljárói részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint Kula község tulajdonához tartozó, az országos vásár vám- és helypénzszedési jog, úgy a hetivásár helypénzszedési jog, külön-külön, 1893. évi január hó 1-től számítandó három évre, **folyó 1892. évi június hó 26-án d. e. 10 órakor** fog községünk házában nyilvános árverés útján haszonbérbe adni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt bármely nap a községjegyzői irodában betekintheők.

Kulán, 1892. május 29-én.

Dosztig József, **Baity Lázár,**
jegyző. 3-2 bíró.

Árlejtési hirdetés.

A bikityi róm. kath. hitközség elnöksége felhívja mindazokat, kik a templom tetejének újbóli befedése tárgyában teljesítendő munkálatra vállalkozni akarnak, hogy az e tárgyban Bikityen **f. évi június hó 14-én d. e. 9 órakor** a község háza tanácstermében megtartandó nyilvános árverésen jelentkezzenek. Az építési költségelölírányzat 861 frt 88 krban állapítatik meg, mely összegnek megfelelő 10% bánatpénz az árlejtés megkezdése előtt leteendő. A terv, költségvetés és árlejtési feltételek a bikityi plébánia hivatalában bármikor megtekintheők.

Bikity, 1892. június hó 2-án.

Tománovits György, **Kuts János,**
világi elnök. 2-2 egyházi elnök.

3184. szám.

kig. 1892.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Bulkesz községében 300 frt fizetéssel összekötött irnoki állásra pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hzgy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat **folyó évi július hó 2-áig** hozzám nyujtsák be.

Palánkán, 1892. június hó 2-án.

CSUPOR GYULA,

főszolgabíró.

3-1

1759. szám.

kig. 1892.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye zsablyai járásba kebeleztett Goszpodince községben üresedésbe jött községi orvosi állásra ezennel pályázatot nyitok.

A községi orvos javadalma: 800 frt készpénzfizetés, 100 frt lakpénz, 20 kr nappali, 40 kr éjjeli látogatási díj, halottkémlésért 20 kr.

Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint az 1883. évi I. t. c. 9. §., illetve 1876. évi XIV. t. c. 143. §-ában előirt képességüket továbbá a szerb nyelv tudását igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **hozzám f. évi június hó 25-ig** annyival is inkább nyujtsák be, mivel a később beérkezőket figyelembe nem vehetem.

Zsablya, 1892. évi május hó 19-én.

Mikosevics Kanut,

szolgabíró.

3-3

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye zentai járáshoz tartozó Ó-Kanizsa nagyközségben leköszönés folytán üresedésbe jött 400 frt fizetéssel javadalmazott községi I. irnoki állásra pályázatot nyitva, felhívom az ezen állást elnyerni szándékozókat, miszerint a képességüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket **folyó 1892. évi június hó 19-ik napjáig** alulírott főszolgabírónál, vagy Ó-Kanizsa község elöljáróságánál annál is inkább benyújtani el ne mulasszák; mert a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt a zentajárási szolgabíróságnál Zentán, 1892. évi május 24-én.

MATKOVITS LAJOS,

főszolgabíró.

3-3

Árlejtési hirdetés.

A kupuszinai róm. kath. plébániahivatal által ezennel közhírré tétetik, miszerint a **Kupuszinán építendő róm. kath. iskola és tanító lakház** 10429 frt 33 krral előirányzott építési munkálatainak biztosítására **f. évi június hó 15-én délelőtt 9 órakor** Kupuszina község házában tanácstermében ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennélfogva vállalkozni szándékozók, miszerint kellően bélyegzett írásbeli zárt ajánlataikat a fenti időig alulírtan nyujtsák be. Az ajánlathoz bánatpénzüll az ajánlati összeg 5%-a csatolandó készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban.

Elkésve érkezett, vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A tervek, költségelölírányzat, árlejtési és vállalati feltételek Zomborban Szabó László mérnöknel (Bezdáni ut 160. sz.) megtekintheők s lemásolhatók.

Kupuszinán, 1892. június 2-án.

Gózon István,

adminisztrátor.

3-3

876. szám.

kig. 1892.

Pályázati hirdetés.

Alulírt községben a községi szülésznői állásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állással jár:

1. 100 frt évi fizetés, melyet a község a községi pénztárból előleges havi részletekben fizet és

2. 1 frt minden szülési eset után, melyet magánosok fizetnek.

Folyamodványok — az állás elnyerése iránt — a képesítést, kort és állapotot, eddigi működést és erkölcsi magaviseletet igazoló okmányokkal felszerelve, tekintetes Vojnits István titeli főszolgabíró urhoz **folyó évi július 1-ig** nyujtandók be.

Mosorinban, 1892. évi május hó 27-én.

Eremics Milán, **Szuzics Sándor,**
jegyző. 3-3 bíró.

Zombor, 1892. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásos vállalkozásából.

3375. sz.

1892.

Pályázati hirdetés.

Cservenka községben megüresedett rendőrzetű és gyalogrendőri, esetleg az őrzetű állás betöltése által megüresedő még egy rendőri állás betöltésére pályázatot hirdetek és felhívom a pályázni kívánókat, hogy nyelvismereteiket is igazoló pályázati kérvényeiket **hozzám folyó évi június hó 14. napjáig** benyujtsák.

A rendőrzetű évi fizetése 400 frt a gyalogrendőre 300 frt, a lovasrendőre ezen felül 100 frt lótartási átalány.

Kula, 1892. évi május hó 31.

Dr. Molnár Károly,

főszolgabíró.

2-2

Uj-Tátrafüred

vízgyógyintézet, klimatikus s területi gyógyhely, moórfürdők, tüdőbetegk szanatóriuma 1004 méter t. f. magasságban.

A magas Tátrában a leggyönyörűbb tavaszi napok állottak be 18° meleggel árnyékban. A fenyvesek illata s üde zöld vegetációja a legszebb nyári napokra emlékeztetnek. Gyógykezelés és klimatikus tartózkodásra az idő most legalkalmasabb.

Julius 1-jeig tetemesen leszállított árak: a legjobb szobák 80 krtól 1 frt 35 krig naponként; teljes penzio (reggeli, ebéd, esteli) hetenként 9 frt, vagy 10 frt 50 kr; mérsékelt étlap árak.

Uj-Tátrafüred javalva van: idegbántalmaknál, neurastheniánál, vérszegénységnél, skrofulánál, Bazedow-féle kóránál, szív-, tüdő- és gégebajoknál, váltólázánál, gyomor-, bél- és altesti bántalmaknál, s mindenütt ott, ahol üdülés és erősödés vétetik célba.

A vendéglőt Klimó József bírja, aki éveken keresztül a csorbai tavat bérelte s itt jó hírnévre tett szert.

1891-ben jelentékeny új építkezések történtek.

Kir. posta- és táviró-hivatal a házban.

3-3

Dr. Szontagh Miklós.

9056 sz.

tkvi 1892.

Hirdetés.

Bresztovác községnek és a közigazgatásilag ehhez tartozó Prekaja pusztá telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX t. c. és az 1889. évi XXXVIII t. c. értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy:

1. mindazok, akik az 1886. 29. t. c. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. 38. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. 38. t. c. 7. §-a, az 1891. 16. t. c. alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi keresetüket; azok pedig, akik valamely tehertétel átvételének az 1886. évi 29. t. c. 22. §-a, illetve az 1889. évi 38. t. c. 17. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1892. évi december hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi 29. t. c. 16. és 18 §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítését is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1892. évi december hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1892. évi december hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át — hogy amennyiben azokhoz egyszerű-mind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetiüket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Zomborban, 1892. évi június hó 4-én, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Raics Lyubomir,

kir. tszéki bíró.

3-1